

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 32

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

19 de agosto - 19. avgusta 1993

VINKO LEVSTIK

Domobranstvu čast

Govor ob priliki spomina 219 žrtev komunizma v Loškem Potoku

Velike Lašče so bile v preteklosti zibelka velikih slovenskih mož, graditeljev slovenske kulture in narodne biti, kot so Primož Trubar, Fran Levstik in Josip Stritar, na katere je slovenski narod lahko ponosen. Žal pa ne moremo biti ponosni na slovenske komunistične revolucionarje, ki so tu partizani in s stalinističnimi metodami partijskega boja za oblast pobili veliko nedolžnih žrtev, izzvali spontan odpor, zaneli bratomorno državljansko vojno pod okriljem NOB, okupatorjema zadali le nezatne izgube, slovenskemu narodu pa nepopisno škodo.

Na spominski plošči razberem imena znane mi družine Gruden iz Ulake: očeta — občinskega tajnika, matere in treh sinov; celo družino so junija leta 1942 z doma odvedli partizani; italijanski vojaki so sledili ugrabiteljem in pri Kadlovci našli pobitih 5 članov družine.

Na obeležju je tudi ime Ignacija Križmana iz Borovca, očeta 8 otrok, lovskega čuvaja in znanca mojega očeta; februarja leta 1942 ga je na pragu male hišice ob prisotnosti njegove žene z enoletnim otrokom v naročju ubila Dakijeva partizanska skupina. Naj danes kdo pojasni, zakaj so španski borci in podobni „heroji“, predvsem pa divji lovci kot Bandek in Centek, pobijali preproste in nedolžne ljudi v času, ko takojmenovana Bela garda še ni obstajala.

Septembra leta 1943, po kapitulaciji fašizma in prekinitvi boja z italijansko vojsko, ko Nemci še niso zasedli Ljubljanske pokrajine, so partizani pobili v Turjaku, Osolniku in Zapotoku zajete belogardistične ujetnike in ranjence, kljub drugačnim zagotovilom pri pogajanjih. Takrat je padel

tudi velikolaški zdravnik dr. Kožuh, ki je na Turjaku pomagal ranjencem; žal njegovega imena ne bomo našli na tem obeležju, saj so ga ob splošni od enoumja podedovani duhovni revščini zatajili lastni potomci.

Po tolikih letih prisilnega molka in pozabe lahko vendar danes brez sramu in brez strahu našim padlim soborcem in somišljenikom postavimo spomenik; žal so mnogi po vojni pobiti obležali po nepoznanih breznihi! — Fašistični diktator Franco je v Španiji dokazal dokajšnjo raven omike, ko je po končani državljanski vojni postavil skupno grobnico za vse padle, bele in rdeče ter nekaj let pred smrtjo tudi nasprotnikom priznal pravico do pokojnine. — Kaj pa slovenski komunisti in njihovi borci? — Potem, ko so v revoluciji z nasiljem uvajali protinarodno in protiversko usmerjeno diktaturo proletariata, potem, ko so dolga leta po vojni z nasiljem nelegitimno ohranjali to oblast, potem ko so monopolno uveljavljali eno samo sebi prirojeno zgodovinsko in različno medvojne dogajanja — jim še danes ne gre v račun, da kdo drugače vrednoti njihovo zgodovino, da tudi mi izpričujemo našo — drugačno zgodovinsko resnico. Tudi jih silno moti „lipa sprave“, ki so jo poimenovali „lipo sovražstva“.

Zavedamo se, da niso bili vsi partizani komunisti, da niso bili vsi komunisti pristaši sila, čeprav so vsi izvrševali ukaze komunističnih voditeljev, samih boljševiskih revolucionarjev. Zgovorno je dejstvo, da gibanje ob lipi sprave vodi odvetnik Stanislav Klep, bivši partizan.

Ko danes prisostvujemo tej žalni svečanosti, se spominjamo in objokujemo padle žrtve, ki smo jim postavili spomenik.

Nad. na 2. str.

Afera z orožjem v Mariboru

Obrambni minister Janez Janša je kritiziral delo mariborskih sodnikov pri aferi o vtihotapljenem orožju. Sodniki so namreč bolj preiskovali, kako je bilo orožje odkrito, kakor pa to, kdo je vpleten v afero. Štirje glavni osumljenci so bili takoj izpuščeni iz pripora.

Delo objavlja pogovor z obrambnim ministrom Janezom Janšo. Med drugim je ta zanimal, da bi šlo na njegovi konferenci za vmešavanje v pristojnosti sodstva oziroma na pritisk na delo sodnih organov. „Če zbor sodnikov mariborskega temeljnega sodišča meni, da je bilo kaj nezakonitega v mojih izjavah o njihovem delu, naj postopajo po zakonu, ne da sklicujejo miting, saj natančno vedo, kako se vložijo obtožnica zoper nekoga, ki je kršil zakon,“ je dejal Janša. Povedal je tudi, da verjetno pozna resnico o orožju v Mariboru, vendar to ni dovolj, treba jo je dokazati. Po njegovem mnenju je šlo za kriminal, za trojni kriminal, in sicer za nedovoljeno posredovanje in prodajo orožja velikih količin, za kršenje mednarodnih konvencij in zlorabo oznak mednarodnih humanitarnih organizacij. Po njegovem prepričanju je to lahko organiziral samo nekdo, ki ima v Sloveniji in tudi v tujini močno ekonomsko politično zaledje, torej je imel za seboj trdno

podjetje.

Časnik v nadaljevanju sprašuje, ali je slovenska kronika afer in škandalov samo oder, na katerem se odslikava veliki zakulisni boj med obema velikim političnima „fenomenoma“, Janšo in Kučanom.

Mariborski sodni zbor se je na Janševe izjave o domnevno neustreznem vodenju preiskave v zvezi s tihotapljenjem orožja odzval na način, ki dvome v nepristranost mariborskih sodnikov le še povečuje, piše Slovenec. V nadaljevanju opozarja, da so na neodvstnost sodstva pač ne da vplivati z javno izjavo, temveč le zakulisno. Časnik ob tem sprašuje, ali ni tudi javni nastop mariborskih sodnikov dobro zrežirana farsa. Kraval „neodvisnih“ mariborskih sodnikov preveč spominja na čase, ko so bili podobni politični shodi vsakdanji pojav. Bedne politične posledice nastopa „nezmotljivih“ pa so bili politični linči.

Javna skrivnost je, da je Janša že dolgo trn v peti nekaterim stebrom nekdanjega partijskega režima. Prav zato je protest mariborskih sodnikov še toliko spornejši, saj je več kot očitno, da so se v političnem spopadu postavili na stran svojih nekdanjih/sedanjih patronov. Verodostojnost jim tako ne jemljejo Janševe izjave, temveč njihova dejanja.

ITALIJANSKA VOJSKA NA MEJI S SLOVENIJO

Italija je 12. avgusta sklenila uvesti „ukrepe izjemnega nadzora na mejah z nekdanjo Jugoslavijo“.

Za to delo bosta obrambnemu ministru na voljo 4. in 5. armadni korpus, sklep pa so sprejeli na sestanku predstavnikov notranjega in obrambnega ministrstva ter štabov posameznih rodov vojske.

Ukrepi naj bi bili potrebni zaradi „vse večjega števila poskusov ilegalnega prehajanja italijanske meje, tudi z vozili in orožjem“.

Italija dosledno vztraja pri ohranitvi določene, vsaj miselne povezanosti ozemlja nekdanje Jugoslavije, kar v zvezi s Slovenijo ni brez odtenkov političnega pritiska. Diplomatsko priznanje Slovenije je tiskovni predstavnik premiera Ciampi pred dnevi imenoval „huda napaka“.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije je isti dan poslalo naslednjo izjavo: „Suverene države, članice Sveta Evrope, se o skupnih zadevah posvetujejo in sporazumno ukrepajo. To velja tudi za Italijo in njene odnose s Slovenijo. Ukrepi, najavljeni s strani ministrstva za obrambo sosednje Italije, so nerazumni in v popolnem nasprotju s pogovori in rezultati pogovorov z italijansko delegacijo na gradu Strmol pred dvema dnevi, čeprav nas ministrstvo za zunanje zadeve Italije prepričuje, da temu ni tako. Zahtevali smo dodatna pojasnila z ministrstva za zunanje zadeve Italije. Za jutri, v petek, je Lojze Peterle, podpredsednik vlade in minister za zunanje zadeve Republike Slovenije, sklical izredno sejo vlade.“

V intervjuju v studiju TV Koper je v četrtek zvečer slovenski obrambni minister Janez Janša med drugim dejal, da je po njegovih informacijah italijanska vojska ob 20.35 že zasedla položaje na nekaterih delih italijanske meje s Slovenijo.

„Italijanski ukrepi na državni meji so nujni notranji ukrepi proti terorizmu in proti tihotapstvu, ki jih terja trenutno stanje,“ je dejal šef italijanskega veleposlaništva v Sloveniji Luigi Solari.

Luigi Solari, ki bo v kratkem s predajo akreditivov tudi formalno prevzel položaj veleposlanika Republike Italije v Sloveniji, je dodal, da „ti ukrepi nikakor niso izraz nezaupanja do Republike Slovenije, ki jo z Italijo vežeta prijateljstvo in volja po sodelovanju. To voljo je na torkovem srečanju na Strmolu podčrtal generalni sekretar zunanjega ministrstva veleposlanik Bottai, potrjuje pa jo tudi skorajšnji obisk ministra Andreatta v Sloveniji.“

„Izrecno želim poudariti, da je bila današnja meja med Italijo in Slovenijo že pred časom zgled sodelovanja in prijateljstva; bila je odprta v preteklosti in odprta mora ostati tudi sedaj, ko ločuje dve državi, ki sta zasnovani na istih vrednotah demokracije in se sklicujeta na iste evropske ideale,“ je še dejal veleposlanik Luigi Solari.

Obrambni minister Janez Janša pa je za tretji dan v Sloveniji v zvezi s poostrenimi ukrepi na slovensko-italijanski meji, ki jih je najavilo italijansko obrambno ministrstvo, na vprašanje, zakaj se je Italija odločila za ta ukrep, dejal, da je glavni vzrok strah pred grožnjami, ki se pojavljajo zaradi možnih ukrepov mednarodne skupnosti v BiH proti Srbom. Ti ukrepi se povezujejo tudi z bombnimi napadi, do katerih prihaja v zadnjem času v Italiji, kot tudi še z nekaterimi informacijami, da so v Italijo namenjeni nekateri mednarodno znani teroristi, ki naj bi jih plačali Srbi. Kot je dejal Janša, so to verjetno tisti objektivni vzroki, na katere bo opozarjala tudi italijanska vlada. Slovenski obrambni minister je ob tem poudaril, da je s temi ukrepi povezana tudi politična kriza v Italiji ter želja, da se pokaže, da je italijanska oblast nekaj storila.

„Tisto kar me v tem sporočilu italijanskega obrambnega ministrstva moti, je dejstvo, da se govori o meji z bivšo Jugoslavijo. To je isto kot da bi mi govorili o meji z bivšo fašistično Italijo,“ je dejal Janša in dodal, da v sporočilu ne uporabljajo terminologije, ki danes velja v mednarodnih odnosih.

Izjava za javnost

Vlada Republike Slovenije je na svoji 39. seji razpravljala o varnostnih razmerah z ozirom na možne zaostritve v kriznih žariščih na Balkanu in uveden okrepljen nadzor slovensko-italijanske meje s strani Republike Italije.

Vlada ocenjuje, da je možen tak razvoj dogodkov v kriznih žariščih na Balkanu, ki bi lahko vplivali tudi na varnostni položaj Slovenije.

Republika Slovenija je doslej učinkovito varovala svoje meje ter sodelovala z ustreznimi organi sosednjih držav. S temi v zvezi Republika Slovenija doslej ni bila deležna nobenih uradnih pritožb.

Pričakujemo, da se naši sosedji z nami posvetujejo in nas vnaprej obveščajo o ukrepih, ki zadevajo skupno varnost. V tem smislu smo pripravljeni na sodelovanje z vsemi sosedji.

Vlada Republike Slovenije nalaga Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije, naj vztraja pri zahtevi, da Vlada Republike Italije čim prej posreduje uradno pojasnilo o ukrepih na skupni slovensko-italijanski meji.

Republika Slovenija pa ima pripravljene tudi določene ukrepe za primer, če bi prišlo do razširitve vojnih spopadov ali odločnejših posegov mednarodne skupnosti na kriznih žariščih na Balkanu in do reakcij nanje.

Ljubljana, 13. 8. 1993

Informacije iz Slovenije

V rojstni hiši Franceta Prešerna v Vrbi naj bi kmalu visela nova slika pesnika. Gre za doslej neznani portret, ki je poleg tega morda tudi edini, ki upodablja mojstra peresa stoji. Sliko naj bi kupila občina in muzej Jesenice in sicer za 8 tisoč DEM od zasebnice iz Ljubljane. Po besedah Ferda Šerbelija, kustosa Narodne galerije, je delo najstarejši postavni portret Franceta Prešerna. Tako bo novi Prešeren na ogled vsej slovenski javnosti. Zasebnica, ki portret prodaja, ima tudi sliko Simona Gregorčiča istega avtorja, oboje pa je dobila od svojega strica, nekdanjega sodnika v okrožnem sodišču v Kopru in dolgoletnega predsednika kluba starih goriških študentov. Njemu je portret dal njegov oče. Dolenjski portret je slikan v olju na platnu (mere so 97x70 cm) in je povsem ohranjen. Kustos meni, da je portret delo stilno in slikarsko šolanega slikarja, ki ga ne bo težko ugotoviti, kajti v času, ko je nastal, ni bilo v Sloveniji dosti šolanih umetnikov. V zvezi s portretom Simona Gregorčiča pa je rekel, da pri goriškem muzeju doslej niso vedeli za noben portret tega pesnika v oljni tehniki.

Banka Slovenije je dala v prodajo priložnostne kovance v čast 400-letnice bitke pri Sisku. Seveda so na kovancih upodobljeni motivi povezani s tem dogodkom. V prodajo prihajajo zlatniki z nominalno vrednostjo 5000 tolarjev, težak je 7 gramov, v premeru meri 24 mm, in srebrnik z nominalno vrednostjo 500 tolarjev. Ta tehta 15 gramov, v premeru pa ga je za 32 mm. Tretji kovanec velja 5 tolarjev, izdelan je iz zlitine bakra, cinka in niklja, težak je 6,4 grama, v premeru ga je za 26 mm. Vsi kovanci so zakonito plačilno sredstvo.

Kot je znano, so hrvaške oblasti v Buzetu v Istri vzele v svoje upravljanje pivo-

varno, ki je last ljubljanske pivovarne Union. Do prenehanja obratovanja je prišlo zaradi stavke tamkajšnjih pivovarnarjev, ki so zahtevali enak dohodek, kot ga imajo delavci v ljubljanski pivovarni, čeprav je njihova produktivnost nižja. Ljubljanska pivovarna stavkujočim ni hotela ugoditi, zato je bila proizvodnja ustavljena. Zdaj pa začenja pivovarna s hrvaškim vodstvom s ponovnim obratovanjem in čez 10 ali 14 dni bodo začeli polniti steklenice piva z blagovno znamko Favorit. Direktor pivovarne trdi, da so proizvodnjo oživili samo zato, da v prihodnjih letih, ko bosta Slovenija in Hrvaška končno uredili medsebojne spore, tovarna ne bi povsem propadla. Videti pa je, da bo proizvodnja otežkočena, ker so se mnogi nekdanji delavci zaposlili drugje.

Še o anketi med srednješolci

Iz rezultatov raziskave javnega mnenja med slovenskimi srednješolci, ki jih že nekaj časa objavlja Republika, izhaja, da 60,8 odstotka vprašanih soglaša s tezo, da je slovenska država preveč lahkotno podeljevala državljanstvo priseljencem, 18,3 odstotka vprašanih se s tem ne strinja, 20,9 odstotka pa o tem nima mnenja. Na vprašanje, ali bi bilo treba narediti revizijo dodeljenih državljanstev in ga nekaterim odvzeti, je pritrdilno odgovorilo 48,2 odstotka vprašanih, 22,3 odstotka jih meni, da to ni potrebno, 29,5 odstotka pa nima odgovora. Da bi bilo treba za najhujše delikte proti državi (npr. veleizdajo) ohraniti smrtno kazen, meni 28,7 odstotka vprašanih, 36,2 odstotka temu nsprotuje, 35,1 odstotek pa o tem nima določenega mnenja.

V spomin 219 žrtvam komunizma v Loškem Potoku

Nad. s 1. str.

A to ni dovolj. Njihov spomin bomo resnično počastili le, če se bomo vsi potrudili in dosegli, da se slovenskemu domobranstvu, v njegovem boju za narodove vrednote in preživetje proti nasilju komunistične revolucije, povrne čast in dostojanstvo — da se v možnih mejah odpravijo vse krivice, ki jih je svojim nasprotnikom prizadejala prejšnja totalitarna oblast — da se končno javno prizna nelegitimnost te totalitarne oblasti.

Naša dolžnost je, da tudi politično dorastemo in se obnašamo odgovorno: tako volilci pri svoji izbiri strank in kandidatov, ki spoštujejo naša pričakovanja — kot kandidati pri svojem delu in strokovnem znanju — kot same stranke pri nujnem medsebojnem združevanju v večje formacije, ki jim edine lahko zagotovijo odločilno vlogo v parlamentu in v vladi. V mislih imam predvsem SKD in SLS in pri tem izražam upanje, da z združevanjem ne bosta usodno odlašali. — Prav tako pozivam vse rojake v zdomstvu, naj svojo volilno pravico kljub težavam smatrajo kot svojo moralno dolžnost do živih in mrtvih sobratov v domovini.

Posebej naj omenim slovensko Cerkev, ki je sama trpela velike izgube: porušena cerkvena poslopja, zaseženo premoženje, pobiti in zaprti duhovniki; bila je potisnjena na rob družbe in je danes ponovno oživela v svojem poslanstvu kot duhovna opora slovenskim vernikom in narodu.

V nedeljo, 8. avgusta, je bila v Loškem Potoku slovesnost v spomin pobitim domobrancem in drugim žrtvam komunizma. Najprej je bila sv. maša, ki jo je v navzočnosti številnih duhovnikov vodil stolni kanonik in arhidiakon Franc Vrhunc.

Po maši se je množica zbrala na pokopališču, kjer so na pokopališki cerkvi v zidane tri spominske plošče z imeni 219 Potočanov. Od tega jih je le 12 pokopanih na tamkajšnjem pokopališču, 207 pa je pokopanih v neznanih grobovih in grobiščih. 184 zapisanih so imena domobrancev, vendarle na plošči, na kar so opozarjali tudi nekateri navzoči, iz nerazumljivih vzrokov manjka ime domobranci.

Veliko število jih je bilo pobitih po koncu vojne. Njihovi grobovi so neznani. Iz roškega brezna se je rešil Karel Turk iz Retij. Ves razmesarjen je prišel domov, vendar je bil njegov oče naklonjen komunistom in ga je šel naznaniti. Sina so odgnali in nikoli več se ni vrnil.

Pripravljalni odbor za postavitev spominske plošče je vodil Anton Lavrič. Po blagoslovtvi spominskih plošč so govorili Bogomir Henigman, predsednik SKD občine Ribnica, Tine Velikonja, predsednik Nove slovenske zaveze, Vinko Levstik, Stanislav Klep in Vinko Demšar, predsednik IS Škofja Loka.

I. Ž., „Slovenec“, 10. avgusta 1993

Bog z vami, dragi rojaki — njim, ki so padli za Boga, narod in domovino, pa slava in večnost mir in pokoj. Spomin nanje bo še naprej živel v naših srcih in v naših molitvah.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

„Argentinska politika je zabavna“. To ni izraz kakega veseljaka, marveč severnoameriškega poslanika v Argentini. James Cheek je tudi povedal, da je prišel do tega zaključka z enostavnim branjem vsakdanjega časopisja. Trditev ni brez podlage. Večkrat smo na teh straneh kazali na dogodke in otenke, ki bi pripadali bolj bistremu peresu duhovitega humorista kot pa realnemu odvijanju političnega življenja. A prav to daje tukajšnji politiki tisti prizvok zanimivosti in privlačnosti, ki je lasten duhovitim veseloigram.

PREVEČ OTROK, PREMALO IGRAČ

Ena zanimivih točk je prav število političnih strank in stranc, ki jih zasledimo ob priložnosti volilnih spopadov. Te dni je zapadel rok za predstavitev kandidatnih list za oktobrske parlamentarne volitve. Znova smo torej imeli priložnost, da spoznamo najbolj raznovrstne politične formacije, o katerih se je bolj malo vedelo, ter kandidate, ki jih spreten politični opazovalec sicer pozna, o katerih pa se ni niti sanjalo, da imajo politične aspiracije.

Vzemimo en primer: prestolno mesto Buenos Aires. Ta politično-volilni okraj mora izbrati na oktobrskih volitvah 13 državnih poslancev, predstavilo pa se je 17 strank. In če računamo, da praktično živimo v bipartidizmu in da bodo med radikali in peronisti pobrali 8 do 10 poslancev, vidimo, da bo za ostalih 15 strank ostalo kvečjemu 3 do 5 volilnih mest.

Najbolj zanimivo ob tem je, da dejansko ni nepremostljivih razlik med peronisti in radikali. Celo sedanji gospodarski program ne doživlja kritik z radikalne strani (tako De la Rúa kot Angeloz ideološko soglašata z bistvom programa, kritizirata le njegovo socialno plat). Še manj razlik je med nekaterimi drugimi strankami izmed ostalih 15, ki nastopajo. Liberalci so izredno blizu avtonomistom, vojaški dediči predstavljajo dvoje strank, eni sledijo Ricu, drugi so njegovi bivši ljubljenci; demoprogresisti bi lahko iskali stičnih točk z napredno demokracijo; zaznamo dvoje trockističnih strank, troje desničarskih, demokristjane in še troje drugih levičarskih formacij. Če bi te skupine nastopale bolj enotno, bi imele večje izgleda za kak uspeh, če že ne za poslanske stolčke, vsaj za mesta občinskih svetnikov (volijo jih 30). Mirno bi torej lahko povzeli Petanov aforizem in zatrdili, da „Kitajci se množijo, argentinske politične stranke pa delijo“.

A tudi to pripomore k zabavi, o kateri je govoril ameriški poslanik. Kajti kadar je jasno, kdo bo zmagal in kdo poražen, še vedno ostane dovolj vprašanje o tem, kdo bo tretji ali pa med sorodnimi formacijami, kdo bo prejel več glasov. Za te skupinice mnogokrat sploh ni važno, kakšen procent glasov dosežejo, marveč koliko jih dobijo oni, koliko pa ločena skupina. Volitve tako postanejo neke vrste barometer, s katerim skušajo dokazati, kdo ima prav v ideološki debati. To velja zlasti za levičarske skupine trockistov in sopotnikov. Na desnici gre največkrat za osebno figuracijo. Kandidatno mesto je neke vrste okrasek, ki se ga drago plača, toda ponosno razkazuje med svojimi prijatelji.

Politično bolj važno je vprašanje, kdo bo zasedel tretje mesto. O tem smo svojčas že pisali. Važnost tretjega mesta je zlasti v dejstvu, da nikdar ni upadlo upanje, da bi neka formacija razbila bipartidizem peronistov in radikalov. Ta pojav, ki je uspel v nekaterih provincih zaradi lokalnega caudillizma, doslej nima prostora na vsedržavni ravni. A upanje je vedno živo. Odločil-

na pa so pri tem velika volilna okrožja kot prestolnica, provinca Buenos Aires, Santa Fé, Córdoba. Sem se obračajo oči tistih, ki skušajo svoje stranke povzdigniti na zavirljivo višino tretje sile. Za to pa se potegujejo zlasti levičarji, katerim doslej v zgodovini ni uspelo zgraditi stabilno enotno formacijo. K temu se bomo še povrnili.

PRIKRITI UDARCI

Oktohrske volitve niso važne zato, ker bodo zamenjale polovico članov poslanske zbornice, izid bo odločilen tudi za namen ustavne reforme in ponovne predsedniške kandidature sedanjega predsednika. Menem torej osebno nadzira stanje stranke in liste kandidatov domala po vseh provincih. Zadovoljivo število novih peronističnih poslancev bi odprlo vrata reformizmu v kongresu. In ves napor sloni na sestavi list, ki bi pritegnile čim večje število glasov.

V tem oziru bi lahko rekli, da je najbolj vesten prav buenosaireški guverner Eduardo Duhalde, kajti tako vestno kot le malokdo je sestavil poslansko kandidatno listo. Pritegnil je ponovno starega intransigentnega vodjo (Oscar Alende), da zva-bi nekaj glasov leveice. Vključil je tri sindikaliste stare peronistične garde. Dodal še predstavnika podjetnikov, več ženskih zastopnic, itd. Res je to lista, ki naj pritegne množico glasov in pošlje v kongres največji del številnih (35) buenosaireških poslancev.

Pomeni to, da ga skrbi Menemova nuja ustavne reforme? Javno morda. A v resnici je prav obratno: Duhalde je dosledno pazil, da noben menemist ni na mestu liste, ki bi mu odprla pot v kongres. Izbral je le med svojimi zvestimi in med zavezniki, ki so zanesljivi. Tudi sindikalisti niso iz menemističnega kroga in Naldo Brunelli, četrti na listi in glavni tajnik CGT, je že javno izrazil svoje nasprotje ustavni reformi.

Isti odmev ima volilna kampanja, ki so jo pričeli peronisti v provinci Buenos Aires: karavana je odmev peronističnega ostrčja, a pri vsem tem ni niti ene omembe Menemovega ponovnega predsedništva. Povsod je na prvem mestu guverner, katerega želje po predsedniški kandidaturi so javno vidne.

To seveda ni edina skrb Menema, ki ga je presenetila izjava škofovske konference, ki je strogo kritizirala opustošeno socialno stanje, nevzdržno za mnoge sektorje, ki trpe posledice gospodarskega programa. Menem je od škofov prejel zagotovilo, da se ne bodo vmešavali v njegove napore za ponovno predsedniško dobo. A udarec je prišel z druge strani: s socialne.

Drug problem je razmerje s poljedelci, oziroma z veleposestniki. Nezadovoljstvo poljedelskega sektorja je bilo že večkrat javno izraženo. Tudi cestna manifestacija je pred tedni pokazala svoje. Odprtje vsakoletne razstave v Palermu je pokazala, da je le z infiltracijo menemizem preprečil javni izraz nezadovoljstva. Posledica te infiltracije so bili spopadi, ki smo jih gledali po TV. Razni ukrepi pa, ki jih je vlada podvzela, da olajša stanje sektorja, koristijo le veleposestnikom: srednji in manjši kmečki proizvajalci pa prestajajo enega najtežjih časov, kar jih pomni.

Za olajšanje je vlada organizirala davčni pakt, s katerim se province obvežejo znižati težo davkov na produktivne sektorje. Kakšen bo uspeh, še ni jasno. A začetek ni pozitiven: troje radikalnih provinc in celotna Patagonija niso podpisali pakta. In le Menemov osebni poseg je preprečil mnoge, ki niso hoteli pristati na predlagane ukrepe. In vendar je uspeh tega pakta v mnogih ozirih lahko odločilen za uspeh gospodarskega programa.

PAVLINA DOBOVŠKOVA

Islam in nacionalizem

V zadnjih letih se je v evropskih državah opazil zanimiv pojav: širjenje islamske vere. Poročila prihajajo iz Italije, Francije ter predvsem iz Nemčije, kjer živi skoro 1.600.000 turških emigrantov, ki so večinoma islamske vere.

Tudi v Sloveniji imamo po zadnjem štetju skoro 28.000 muslimanov iz Bosne ter nekaj manj kakor 4.000 albanskih muslimanov. K temu je treba prišteti še muslimane iz vrst novih slovenskih državljanov — okoli 170.000 —, ki so predvsem prišleci iz južnih dežel bivše Jugoslavije.

Muslimani so se v Sloveniji naseljevali v dobi Titove Jugoslavije, ki je hotel ustvariti v tej umetno sestavljeni državi nov, enoten in ateističen narod. V načrtu je bila vključena tudi Slovenija, ki naj bi s svojo kulturno in ekonomsko močjo pomagala nerazvitemu jugu, istočasno pa „bratsko“ sprejemala priseljence iz južnih delov države. Titov cilj je bil uničiti tako krščanstvo kakor islam.

V Sloveniji se danes nahaja tudi okrog 70.000 legalnih beguncev iz Bosne. Domnevajo, da je tudi ilegalnih precej, saj skoro vsak dan ugotovijo dokaj pribežnikov, ki so prestopili slovensko mejo brez dovoljenja in nimajo nobenih dokumentov. Večinoma so to muslimani iz Bosne. Za Slovenijo, v kateri živi manj kot dva milijona Slovencev, katerih se je po zadnjih poročilih 70% izjavilo, da so kristjani, je zgoraj omenjeno število precej visoko. Slovenci smo po naravi strpni in predvsem katoličani velikodušno pomagamo beguncem in skušamo vzpostaviti tudi verski dialog. V narodu pa je še vedno spomin na turško prodiranje na slovensko ozemlje. Pred kratkim smo praznovali 400-letnico bitke pri Sisku, kjer so predvsem Slovenci imeli levji delež pri zmagi nad Turki.

V slovenskih narodnih pesmih in ljudskem izročilu najdemo pripovedi iz „turških časov“. Tako npr. so pred drugo svetovno vojno na odrih Prosvetnih domov velikokrat igrali „Miklovo Zalo“ in s tem svežili spomine na grozote, katere so Turki pred stoletji uprizarjali na slovenskem ozemlju: požigali in plenili, pobijali, mlade dečke in deklice pa vozili v Turčijo. Dekleta so namestili v hareme, dečki pa so dobili posebno vzgojo za vojščake-janičarje. Te razmere iz slovenske zgodovinske snovi je pisatelj Josip Jurčič leta 1864 opisal po Scottovem zgledu v romanu „Jurij Kozjak, slovenski janičar“.

Vpliv časa in trenutnih razdalj je zabrisal ostrino takratnega vzdušja. Dogodki zadnjih let v Alžiru, Iranu, Libanu in zadnje mesece v Bosni pa nas opominjajo, da islamski fundamentalisti še vedno obstajajo in da so si zadali nalogo, da svojo idejo in vero širijo po svetu.

Slovenskim oblastem se že javljajo vprašanja, kako urejati odnose z islamci, ki so sprejeli slovensko državljanstvo, ki se pa ne bodo mogli ali hoteli vključiti v slovenski življenjski način. Njihov način življenja in drugačni način mišljenja jih bo verjetno pri

tem oviral, posebno če so verni in tudi nacionalno zavedni. Če se bodo počutili med nami tujce, se lahko pripeti, da se bodo zapirli v svoj krog in se tako miselno kakor tudi kulturno naslanjali na muslimanske dežele na Bližnjem vzhodu. Zadnji dogodki v Nemčiji dokazujejo, da Turki in njihovi že v Nemčiji rojeni potomci niso pozabili svojega porekla niti svojih navad.

Mlada slovenska država velikodušno sprejema in pomaga muslimanskim emigrantom. Kakšno bo sožitje med nami, ki živimo po krščanskih vrednotah in smo zato zmogli sprejeti ideološki in verski pluralizem, muslimani pa so teokrati in so v zadnjem času okrepili fundamentalizem, ker se čutijo ogrožene?

Iz Nemčije poročajo, da nastanejo težave, kadar se poročita kristjan in musliman. Musliman hoče vzgajati otroke v svoji veri in kristjan hoče ali noče — mora pustiti. Prav tako je težko v šolah. Potrebno je veliko razumevanja in spoštovanja do različnosti tako glede mišljenja kakor glede vere. Po izkušnjah v drugih državah bo verjetno tudi slovenska vlada imela težave s slovenskimi muslimani, da se ne bodo čutili zapostavljene.

Na žalost se je tudi med Slovenci že pokazala nekakšna nestrpnost do priseljencev, kar sta pred nedavnim pokazala dogodka v Prevaljah in Postojni, ko je sredi noči skozi šipe stanovanj slovenskih državljanov neslovenskega rodu priletelo kamenje in so bili poškodovani avtomobili in lokali. Vedno več je napisov „smrt tujerodcem“...

V Zahodni Evropi, predvsem v Franciji in Nemčiji, se je v zadnjem času pojavil oziroma ponovno „vzbrstel“ nacionalizem, ki odločno nastopa proti tujim emigrantom. Gospodarska kriza, ki je zajela široke kroge v evropskih državah, podpira in krepi odpor do tujcev. Čeprav trdijo, da ima sedanji nacionalizem drugačne cilje, kakor jih je imel zloglasni Hitlerjev nacizem, je njegova pojava vendarle vznemirljivo dejstvo.

Socialni filozof Ernest Gellner iz Cambridge-a trdi, da je sedanji nacionalizem posledica prehoda agrarne družbe v industrijsko. S to tezo je povzročil živahno debato na kongresu v Gradcu, kjer so obravnavali nacionalizme v novonastalih državah Srednje Evrope. Tega kongresa se je udeležila tudi slovenska sociologinja in diplomatinja Katja Boh. Njeno mnenje je, da ni prav, če vsak nacionalizem obsojamo že v naprej, ker so gotovi nacionalni premiki znak narodovega prebujenja. Cristine von Kohl — aktivistka Helsinške federacije je podprla gospo Boh in dodala, da je arogantno, če obsojamo male evropske države zaradi njihovih nacionalističnih nadomestnih (zamujenih) potreb. Na splošno v evropskih časopisih veliko razpravljajo o tem novem pojavu, kot npr. o „militantnem ruskem nacionalizmu“ itd.

V Iranu in Afganistanu pa je vedno bolj glasna kritika islama, kar je vsekakor nekaj novega. Poznavalec tamkajšnjih problemov, Olivier Roy, je izdal novo knjigo pod naslovom „Neuspeh političnega islama“. V tem delu obravnava avtor „intelektualno nesposobnost“ kot glavni vzrok, da država ne doživlja modernega vzpona. Trdi, da je „novi fundamentalizem“ le posledica neuspešne gradnje moderne, funkcionalne države na islamski podlagi. Muftiji, ki so prišli do oblasti, je niso zmogli ustvariti in so povzročili nezdružljivost moderne sodobnosti s tradicionalnim islamom, s tem pa je nastal „beg v preteklost“, ker „beg v bodočnost“ ni uspel. Spričo takšnega razvoja se v Evropi bojijo spopada dveh civilizacij — zahodnega krščanstva ter islama, posebno še, ker se kažejo znaki nekakšnega zbliževanja islama s Kitajsko.

Tudi Janša je nevaren

V tedniku „Slovenska vojska“ je 16. avgusta napisal mag. Milan Zver zanimiv članek, kjer prikazuje nekatere poglede na sedanje notranje krize.

Ta poudarja, da politiki očitajo odkrivalcem afer, da so krivi za afere, ker jih odkrivajo in s tem destabilizirajo državo. Drugi očitajo prvim korupcijo in gospodarski kriminal, javno mnenje pa si šele ustvarja podobo. Mejo političnega konflikta so prestopili nekateri levičarski simpatizerji bivše diktature, ko so vodstvo obrambnega ministrstva obtožili, da pripravlja vojaški udar. Ta obtožba leti posredno na celotno ministrstvo in molk ob tem bi bil označen kot priznanje.

Take izmišljene manipulacije imajo namen pred javnostjo diskreditirati domnevne akterja udara (to je obrambnega ministra Janeza Janša) iz enostavnega razloga, ker je postal politično pretirano konkurenten (Kučanu namreč! Op. ur. Sv. Sl.) Izhajajoč iz spoznanja, da odkritja afer nevarno ogrožajo položaj in status bivšega režima in režimovce, je treba nemudoma

postaviti na zatožno klop tudi potencialno najbolj nevarnega.

Vse bolj postaja jasno, da je zadnja trivialna manipulacija o vojaškem udaru la bodji spev neke (komunistične, op. ur. Sv. Sl.) politike, ki politično in gospodarsko izglablja.

Ko beremo gornje novice in zasledujemo zadnje afere na politični sceni v Republiki Sloveniji, se nam prikazuje precej jasna slika, katero smo že nekoč videli.

Lani je bil bivšim partijcem najbolj nevaren tedanji predsednik vlade Lojze Peterle, zato so ga skušali večkrat spraviti z vlade, kar jim je končno uspelo predvsem s pomočjo nekaterih članov demokratske stranke.

Sedaj je zrasla postava Janeza Janše. Njegova zmaga v osvoboditveni vojski ob proglasitvi samostojnosti mu je dala velikanski ugled med ljudstvom, tako da je zasenčil predsednika Kučana. Njegova tesna povezava s Peterletom pa mu tudi napoveduje podoben poskus, da se ga onemogoči v politiki.

Nevarnost slovenskega Černobila še obstaja?

O jedrski elektrarni v Krškem se pojavljajo sicer najrazličnejša mnenja, vendar je opazna v Sloveniji splošna zaskrbljenost glede dvomljivega, nezadostnega zavarovanja gradbenega in funkcijskega sistema. Zaman je zatrjevanje zagovornikov visokega tehničnega napredka, nadzornikov jedrskih elektrarn o stoddostni varnostni in neprepričljivo je sklicevanje na mednarodno nadzorsko komisijo za atomsko energijo na Dunaju. Mnogi se še vedno sprašujejo, zakaj je ta največji slovenski peklenski stroj zgrajen na izrazito potresnem področju in na katerem niso izključene — zlasti v vojnem času — teroristične in sabotažne akcije. Pri tehnologiji, kjer je možnost jedrske eksplozije, s strahotnimi posledicami za cele generacije — za stoletja ali celo tisočletja — gotovo ne more biti vseeno in ni kaj premišljevat. Taka tehnologija je lahko že pri najmanjši katastrofi označena za protičloveško ali celo za socialni zločin.

Jedrska elektrarna na Krškem je sicer opremljena z vsemi varnostnimi napravami, vzpostavljenimi alarmnimi telefoni, a poleg tega še vsaka občina nadzoruje z merilnimi aparati stopnjo morebitne radioaktivnosti. Kljub vsemu temu pa je treba priznati, da še tako izpopolnjen nadzor ne more izbrisati dvome v verjetnost atomske nesreče, zaradi nepredvidenih človeških napak: zmotljivosti, malomarnosti ali površnosti. Miroljubna uporaba atomske energije je prav tako nevarna kot eksplozivnost. Zato ni nič čudnega, če se ljudi polasča občutek, kot bi sedeli na robu smodnika.

Kot se zastavljajo vprašanja, zakaj je ravno v Ukrajini bila zgrajena vrsta atomskih elektrarn in se razpočil črnbilski pisker, se istočasno lahko vprašamo: Zakaj je bila tudi v Sloveniji in ne kje drugje v bivši Jugoslaviji načrtovana tako nevarna zgradba? Ni nobenega dvoma, da so tovrstne gradnje narekovali predvsem politični, zakulisni vidiki. V slučaju atomske vojne ali katastrofe povzročene iz kakršnegakoli vzroka, bi bila v prvem slučaju prizadeta predvsem uporna Ukrajina (in to se je že zgodilo!) in ne sovjetsko ozemlje z Moskvo vred. V drugem primeru pa bi bila opustošena od radioaktivnosti „separativna“ Slovenija, v mnogo manjši meri pa seveda preostalo bivše jugoslovansko ozemlje z Beogradom vred.

Če se primerja prostorski obseg črnbilске katastrofe z velikostjo Slovenije (20.000 km²) in da sta si po zmogljivosti elektrarni podobni, bi nesreča pomenila strohotno uničenje vse Slovenije. Ker je bila že omenjena lega Krške elektrarne na potresnem področju, ne bo nápak, če priključimo v spomin tudi zgodovino potresov Sloveniji. V ljubljanski kotlini in v Posavju, kjer se nahaja jedrska elektrarna Krško, so se pripetili že trije razdejalni potresi. Pripomniti je, da se je omenjena elektrarna že pri manjših potresnih sunkih sama izklopila, pri večjih pa so jo morali ročno ustaviti. Po zadnjih skopih časopisnih poročilih je ta elektrarna v letošnjem letu po nekaj tednih zastoja, začela obratovati ponovno šele 27. junija. Zakaj, ni bilo pojasnila, ampak lahko samo sklepamo. Nedvomno je dejstvo, da ni na svetu dežele, kjer bi na 20.000 km² površine, kot je primer Slovenije, imeli tovrstno elektrarno, ki bi pri morebitni nesreči lahko povzročila smrt stotisočem in dolgotrajno onesnaženje bivanjskega prostora. Povsem upravičene so zahteve sosednih držav po zaprtju tako usodnih obratov, kajti radioaktivni oblaki ne poznajo mej, ne suverenosti kake države.

V zvezi z delovanjem jedrske elektrarne, nastajajo tudi pereči problemi skladiščenja radioaktivnih odpadkov. Nobena občina v Sloveniji ne dopušča, da bi na njenem področju prišlo do podobnega odlagališča. Vrsta izredno težko rešljivih problemov se poraja: Slovenija je vezana na Hrvaško, saj gre pol jedrske energije krške elektrarne na Hrvaško. Če bi zaprli Krško, bi morala Slovenija nadomestiti manjkajočo energijo Hrvaški iz kakih drugih virov. Tega pa Slovenija zaenkrat ne zmore! Če bi se pa le odločila za zaprtje, bi morala predčasno podvzeti vrsto energičnih ukrepov v smislu varčevanja in preureditve energetskih virov. Po raznih podatkih je ugotovljeno, da Slovenija porabi toliko toka, kot Italija ali Avstrija (500 kwv na prebivalca), čeprav z njim ustvarja dva do trikrat manj družbenih dohodkov.

Vse kaže, da bodo protesti proti jedrski elektrarni deževali še naprej, „miroljubna“ uporaba jedrske energije pa nadaljevala s polnim zagonom in tudi „miroljubni“ atomi še ne bodo prenehali strašiti.

Tone Šušteršič

Krajevna skupnost

Osilnice v kočevski občini leži tik ob hrvaški meji in je od Slovenije popolnoma odrezana, saj morajo njeni prebivalci, če hočejo priti v Slovenijo, po cesti večkrat preiti na hrvaško stran. Sedaj so sklenili sami urediti nekdanji vaški kolovoz. Odstranili so grmovje, bo pa treba še razširiti in makadamsko urediti, do bo primerna za vsa vozila. Tako bo mogoče vendarle potovati med vasmi tega kraja ves čas po slovenski strani. O svoji akciji so prebivalci v dolini Kolpe obvestili slovenskega predsednika republike in vlade, Ivo Bizjak, policijski minister, pa je s telegramom zaželel krajanom uspešno delo.

Veliki šmaren na Brezjah

Ob vhodu v baziliko na Brezjah je na Veliki šmaren v nedeljo 15. avgusta dopoldne ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar blagoslovil spominsko ploščo z napisom, da se je lani slovenski narod v prvem letu svoje samostojnosti posvetil Mariji.

Ocenjujejo, da je ta „slovenski Lurd“, kot je Brezje imenovala neka romarica, obiskalo več kot 6000 ljudi iz vse Slovenije.

Slovesno maševanje je vodil slovenski metropolit, ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki je v nagovoru med drugim dejal: „Najprej se iskreno zahvalimo Bogu, da nam je po priprošnji božje matere Marije ohranil mir. Ko vidimo, kakšno trpljenje doživljajo v Bosni, mora biti naša zahvala še toliko bolj iskrena. V teh težkih časih za našo mlado državo pa se zahvali pridružuje tudi prošnja, da bi se posvetitev božji materi, življenje po veri, zvestoba Bogu in Cerkev, pokazale tudi v našem življenju. Naša prošnja je, da bi Bog posegel v naše življenje in da bi se to pokazalo v verskem in narodnem življenju. Življenje iz vere, ljubezen in izpolnjevanje evangelija naj bi vplivali na osebno, družinsko in javno življenje. Kako zelo to potrebujemo, doživljamo zlasti zadnje čase, ko odkrivamo, kako zelo so se izgubile pristne človeške moralne in krščanske vrednote, kako malo ljudje vedo o njih, kako malo jih spoštujejo in sprejemajo kot vodilo v svojem življenju. Posvetitev je svobodna odločitev vsakega posameznika, treba pa jo je potrditi v življenju, da bo to res življenje v veri, upanju in ljubezni.“

Po slovesnem bogoslužju, ki ga je spremljalo ljudsko petje, so se romarji zgrnili k oltarju Marije Pomagaj in se še dolgo niso razšli.

Kot vsako leto za ta praznik, je tudi letos na Brezje prišlo več kot sto Romov (ci-ganov) iz vse Slovenije in Italije.

V Kovorju, kjer je bil rojen prejšnji ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik, je bila dopoldne slovesnost, pri kateri so mu odkrili spominsko ploščo na farni cerkvi.

„Delo“ in „Slovenec“,
16. avgusta

Mogoče vas bo zanimalo vedeti, da...

— da ima argentinska Slovenska kulturna akcija po štiridesetletnem delovanju za sabo 150 knjižnih izdaj, preko 100 gledaliških predstav in koncertov, prav toliko kulturnih večerov in likovnih razstav, kar vse je bilo opravljeno z zastojnim delom, brez honorarjev...

— da je v Ljubljani v istih dneh, ko je izšla revija Nova zaveza z gradivom in slikami procesa proti Nagodetovi skupini, kjer je bilo izrečenih več smrtnih obsodb, napravil Viktor Avbelj, tožilec na istem procesu, samomor...

— da je v svetu 40 milijonov anglikancev, a da pri njih obisk cerkve ne presega 1%...

— da v 90% sob na poštni direkciji v Ljubljani še zmeraj visi Titova slika...

— da je v nanovo ustanovljeno škofijsko klasično gimnazijo v Ljubljani bilo za prvi razred prijavljenih 160 učencev, sprejetih pa 112...

— da je na podlagi raziskav neka nemška ustanova dognala, da je samo 73% Srbov krščenih...

Mladika, Trst. št. 3

Informativni list „Slovenija v svetu“ julij/avgust 1993

Ljubljana — V nedeljo smo zaključili počitniški program za letošnje leto. Ker bo slovenski dom odprt šele 7. decembra t.l., bomo nadaljevali z iskanjem začasnih stanovanj za Slovence po svetu. V Sloveniji je bil odziv zelo pozitiven, saj veliko ljudi gostoljubno sprejme slovenske izseljence po zelo ugodnih cenah.

— V petek, 13. avgusta bo predstavljena nova knjiga izseljenskega pisatelja Ivana Korošca: Prva nacionalna ilegala - „Štajerski bataljon“. Naročite jo lahko pri nas ali na založbi Tex-Impe, p.p. 57, 61113 Ljubljana: telefaks 38-61-346-734.

— Na podlagi sklepov zadnjega občnega zbora smo pričeli s pogovori s poslanskimi klubi. Ta teden smo se pogovorili s predsednikom SLS Marjanom Podobnikom in mu predložili zahtevo po zdravstvenem zavarovanju slovenskih izseljencev, ki so dolga leta brezplačno delovali v slovenskih skupnostih, in enakopravno obravnavo izseljenskega društva SVS kot SIM. Prosili smo, da se čimprej sproži parlamentarna pobuda za te zadeve.

Logatec — Logaški župnik Kompare namerava letos dograditi že drugi župniški dom za ostarele, posebno še za tiste, ki se vračajo iz domovine. Priporočamo, da se tisti, ki želijo prostor v tem domu, čim prej obrnejo na naše društvo: Poljanska 2, 61000 Ljubljana, telefaks (38-61) 132-075.

STU LEDI je ime tržaški folklorni skupini, ki je za svojo 25-letnico pripravila Večer na Taboru (v Repentabru). Pripravila je tržaške ljudske plese, iz severne Istre, Gorice, zgornje Soške doline, Benečije, Rezije in Furlanije. Biser nastopa je bila uprizoritev kraške ohceti. Glasbeni del večera je bil na skrbi dua Piščaci, Zorana Lupinca in Denisa Novato na diatonično harmoniko ter pevk skupine Stu ledi, ki tudi praznujejo 15 let življenja. Za to priliko so izdali brošuro, ki so jo posvetili ustanoviteljici skupine Nadji Kriščak (umrla lansko leto).

I1	R2		N3	G4	I5	I6	Č7		B8
A9	J10	Č11	H12	M13	P14	G15	K16	I17	
D18	L19		P20	K21	C22		N23	E24	Č25
L26		R27	M28	B29	G30	A31		O32	E33
F34	A35	P36		D37	P38		N39	L40	
O41	B42	H43	C44	B45	D46		R47	O48	A49
M50		F51	C52	K53	D54	J55	F56		B57
N58	J59	M60	G61	R62	P63	J64	M65	N66	
I67	L68		O69	R70	H71	R72	F73	O74	K75
H76		K77	R78	H79	D80	I81		E82	Č83
J84	Č85	G86		A87	F88	M89		A90	E91
P92	C93	E94	C95						

DVOJNA LITERARNA KRIŽANKA

V desni razpredelnici poišči odgovarjajoče besede, nato pa posamezne črke prenesi na isto številko v levi razpredelnici. Ob pravilni rešitvi bomo v levi razpredelnici odstavek iz slovenskega klasičnega literarnega dela, katerega ime in priimek pisatelja ter naslov bomo navpično v prvih črkah desne razpredelnice.

Slovenski nogomet 1993

Ljubljansko podjetje Eurospektor je kot posebno izdajo revije EŠport predstavil publikacijo z naslovom „Slovenski nogomet 1993“ (Slovene Football Yearbook).

Avtor dela je znani športni reporter slovenske televizije, dr. Andrej Staré. Na drugi strani najdemo glavne informacije o Sloveniji z ilustracijo zemljevidov. Nato naša publikacija informira o Nogometni zvezi Slovenije s sliko predsednika Rudija Zavrla.

Od četrte strani pa se zvrstijo zelo zanimiva poglavja za vse ljubitelje nogometa:

Slovenska nogometna prvenstva 1920-1992; Prva liga 1992-1993, Statistika Slovenske nogometne lige, Nogometna reprezentanca Slovenije, Slovenski prvoligaši 1992/93 (vsakemu moštvu je posvečena ena stran s podatki o nogometaših in sliko), Slovenski drugo-ligaši 1992/93, Slovensko pokalno tekmovanje.

Nogometaš leta, Mednarodni almanah (označeni so vsi člani FIFA in UEFA), vsi dosežani prvaki na svetovnih, evropskih in olimpijskih prvenstvih ter vsi zmagovalci na klubskih evropskih pokalih, Slovenski klubi na evropskih pokalnih

tekmovanjih ter ženski nogomet v Republiki Sloveniji.

Naslovna stran prinaša sliko Slovenske nogometne reprezentance, ki je odigrala prvo mednarodno srečanje pod zastavo FIFA/UEFA v Cipru. Naslovno stran objavljamo skupaj s tem člankom.

Tisk publikacije je barvni in ves tekst je preveden v angleščino. Direktor revije EŠport je Srečko Čož.

Janez Vasle

A	87	31	35	9	49	90	Bom šel, grem
B	57	8	42	29	45		Hrušč, trušč
C	95	44	22	93	52		Prebivalec polarnega ozemlja
Č	25	85	7	83	11		Neznačajnejš
D	46	37	80	18	54		Oblastveni odlok
E	33	94	24	82	91		Posteljni prt, plahta
F	88	51	34	56	73		Prebivalec baltske države
G	61	4	15	86	30		Danes zvečer
H	12	71	43	79	76		Kosi klobučevine pred likanjem
I	17	67	81	6	1		Slovensko moško ime
J	64	10	55	84	59		Avtor pesmi „Triglav, moj dom“
K	53	16	75	21	77		Plešem
L	68	26	40	5	19		Krajevni prislov, navznoter
M	13	50	28	60	65	89	Čas pričakovanja božiča
N	3	58	23	66	39		Muzikanti
O	41	48	69	74	32		Orlov mladič
P	63	36	14	20	38	92	Prebivalec Rovt
R	72	2	47	27	62	78	Pridevnik, od evropskega pogorja

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Osebne novice

Krsta: V cerkvi Marije Pomagaj je bila v soboto 14. avgusta krščena Ana Lucija Malovrh, hčerka Marka in prof. Ane Marije roj. Podržaj. Botrovala sta Angelca Podržaj in Tone Malovrh. Krstil je dr. Jure Rode.

V Rosariu pa je bil krščen Andrej Jeriha, sin Marjana in Laure roj. Vélez. Botrovala sta Raquel Vélez in Marko Jeriha.

Srečnim staršem čestitamo!

Poroka: V soboto, 7. avgusta sta se poročila v cerkvi Santísimo Redentor Silvija Bohinc in Gustavo Bordaquievich. Za priče so bili njuni starši Elsa Bordaquievich in Valentin Bohinc.

Naše čestitke!

Smrt: V Slovenski vasi je umrl Franček Nabergoj in Jože Požes (39) in v Ramos Mejiji Ivan Iskra (56).

Naj počivajo v miru!

V nedeljo, 11. julija sta v krogu svoje družine obhajala zlato poroko Marija in Stanislav Marinček. Dr. Jure Rode je daroval zahvalno sv. mašo v zavodu Srca Jezusovega, ob spremljavi sanhuškega zbora.

Odbor Doma vama iz srca čestita k pomembnemu jubileju in vama izreka zahvalo za zgled medsebojne ljubezni in zvestobe.

Želimo vama obilo zdravja in Marijinega varstva, da nas bosta lahko še dolgo spremljala v našem Slovenskem domu.

Zlatoporočencema čestita tudi Svobodna Slovenija.

Nova diplomantka: 28. julija je na univerzi del Salvador postala lic. turizma Jensenovec Veronika.

Čestitamo!

„Šel bom med dobre ljudi“

Obisk Andreja Šifrerja je pomenila novost na raznih poljih. Med njimi najprej ta, da je bil to podvig in hotenje neke skupine mladih ljubiteljev moderne glasbe, ki si je zadal naloge predstaviti pevca na le po kasetah, ampak tudi živo.

To je neke vrste „privatizacija“ organiziranja obiskov. In Šifrer je bil toliko pogumen, da se pustil potegniti v to avanturo, ki je nadvse dobro uspela. Da bi še kaj izvedeli o tem, smo vprašali dva člana te skupine, Dominika Oblaka in Martina Križa, o njihovih ocenah tega obiska.

Ste zadovoljni s turnejo?

Dominik Oblak: Zadovoljni smo zelo. Najprej smo se malo bali zaradi odziva slovenske skupnosti, kjer je bilo prvič, da pride take vrste pevec in nismo vedeli, kako ga bodo ljudje sprejeli. Skrbele so nas nekatere njegove pesmi, kako bodo sprejete, a je šlo vse v redu. Ljudje še naprej pojejo Šifrerjeve pesmi in se spominjajo nastopov.

Martin Križ: Zadovoljen sem stodontno; še več: 150 odstotno!

Kakšen je bil odziv ljudi?

D. O.: Medtem ko se je bližal čas obiska so nas ljudje vedno bolj povpraševali po njem in s tem smo videli, da je zanimanje veliko. Na nastopih je bila publika zelo topla in tega je bil on sam zelo vesel, ko je slišal, da ga publika razume in sprejema tudi vice ali šale, ki jih je povedal. In tudi, da so otroci, mali in starejši prepevali njegove pesmi.

M. K.: Po številu poslušalcev se mi zdi zelo dober, čeprav sem pričakoval več udeležbe tudi iz krajev, v katerih nismo mogli pripraviti nastopov.

Kaj vam je najbolj uspelo in kaj bi si želeli, da bi bilo boljše?

D. O.: To, da nam ga je uspelo prirediti in da je bilo možno to sploh narediti. Malo smo mislili že tista leta, ko je prišel ansambel Slovenija v režiji druge skupine. In smo se vprašali, zakaj morajo biti v režiji Maticice, če to lahko sami naredimo. Niti ne preko organizacije ampak v privatni režiji. Seveda, če pride skupina, je težje, je potre-

bno več denarja. Uspeh je tudi to, da je on lahko spoznal našo slovensko skupnost, da smo jo pokazali njemu in ne le po osebah, ki so ga obiskale v Sloveniji. — Kaj bi lahko izboljšali? Narediti več propagande (zvočne: na naših prireditvah, v radijski oddaji) in tako povečati število udeležencev na koncertih.

M. K.: Če je stvar uspela, potem se navadno ne sprašujemo kaj je bilo najboljše. Za izboljšanje bi pa želeli imeti zadosti sredstev in čas, da bi pripravili nastope po vseh naših Domovih.

S kakšnimi občutki je pa odšel Andrej Šifrer?

D. O.: Zelo zadovoljen. Ob prihodu je bil precej iz sebe, ker ni vedel s kakšno publiko se bo srečal. Ob odhodu na letališču je pa tudi bil iz sebe, saj je preživel nepozabne dogodke. V začetku julija je na ljubljanski televiziji imel nastop, na katerem je povedal svoje vtise iz Argentine. In napovedal je tudi, da bo na podlagi videokasete, ki je bila posneta na pristavskem nastopu, izdal novo z naslovom Andrej Šifrer alive in Argentina.

Imate še kakšne načrte, ali morda le idejo, namene nadaljevati s takimi podvig?

D. O.: Načrtov še ni, premišljamo in iščemo pa še. Težko je dobiti nekoga, ki bi bil tu približno tako zanimiv kot Šifrer. Še težje je skupinami, na primer Agropop.

M. K.: Idej je veliko, načrtov ne toliko. Za tak obisk je bilo potrebno veliko denarja, dobička pa nič. In to samo za eno osebo. Če hočemo povabiti skupino, moramo računati vsaj na tri osebe. Za to pa je potrebno že nekaj več kot dobra volja.

V pripravi in pospravi obiska Andreja Šifrerja je mnogo zanimivosti. Naj zaključimo kratek zapis z Dominikovim mnenjem, da pomeni velik uspeh dejstvo, da je prišel iz Slovenije nekdo, ki morda idejno ne spada k naši skupnosti, ki ni prišel zaradi tega, ker ima sorodnike tu, pa je spoznal naše življenje ter zdaj navdušeno pripoveduje o svojih doživetjih v Argentini.

Pogovarjal se je Gregor Batagelj

slovenska vojska smodnišnico (domačini poznajo kraj kot Polveriera), je po urbanistični zasnovi predviden zabavistično-turistični park. Streška zveza Slovenije pa je dala pobudo, da bi tam zgradili športno strelišče. Na tristo tisoč kvadratnih metrih bi uredili tri strelišča na glinaste golobe, strelišča na dvesto metrov z vojaškimi puškami ter drugimi za malokalibrske in zračne puške. Prednačrt predvideva, da bi mogli privabiti strelce iz severne Italije, saj tam nimajo takega strelišča, služil bi pa tudi za prirejanje večjih in mednarodnih tekmovanj.

MARIBOR — Leta 1904 je začel izhajati Časopis za zgodovino in narodopisje in je najstarejša tovrstna slovenska publikacija. Zdaj pripravljajo 64. letnik, ker časopis ni izhajal med obema svetovnima vojnima, po drugi pa šele leta 1965. Izdaja ga Zgodovinsko društvo Maribor, ki je praznovalo 90 let obstoja. Društvo ima še druge zasluge pri ohranjanju in zapisovanju slovenske zgodovine: njegovi člani so bili med pobudniki ustanovitve Pokrajinskega muzeja in študijske knjižnice, pri določanju slovenske severne meje in statusa generala Rudolfa Maistra.

LJUBLJANA — Slovenija nima merilcev za ozon, ker so predragi, zato dobiva informacije o stanju ozonskega plašča iz Italije in Madžarske. Začeli pa bodo kontrolirati plašč na indirektni način, ker so kupili merilce ultravijoličnih žarkov. Ti so postavljeni v Ljubljani, nad Kredarico in v Portorožu (če je plašč tanjši, pride do površine zemlje več UV-žarkov). Tanjšanje ozonskega plašča predstavlja za svet peti problem, takoj za ogrevanjem zemlje, krčenjem tropskih gozdov, shranjevanjem nevarnih (jedrskih) odpadkov in osiromašenjem biosfere.

LJUBLJANA — Obnova treh šol, zavora za usposabljanje Janez Levec in pročelj raznih stavb, ki so kulturni spomeniki, je predvidena v letošnjem projektu Ljubljana — moje mesto. Med obnovljene stavbe spadajo centralna lekarna na Prešernovem trgu, Kazina na Kongresnem trgu, Slovenska akademija znanosti in umetnosti in Zoisnova hiša na Bregu. Dokončali naj bi tudi delo na Slovenski filharmoniji in frančiškanski cerkvi pri Tromostovju.

PTUJ — Ministrstvo za varstvo okolja je bilo pobudnik akcije za zbiranje odpadnih baterij, izvajalec pa Eko les. Vendar so nabrali komaj eno tono tovrstnih baterij, na reciklažo v Švico se jih pa ne splača voziti manj kot pet ton. Zato bodo odpadke prepeljali na ljubljansko barje, kjer bodo čakali boljše priložnosti za reciklažo. Paradoks ali pomanjkljivost zakonodaje pa je v tem, da je Iskra Zmaj v sklopu ekoloških preusmeritev prenehala izdelovati baterije, ki vsebujejo živo srebro in kadmij, na slovenski trg pa prihajajo tuji izdelki z ravno tema nevarnima elementoma.

LJUBLJANA — Ministrstvo za znanost je že tretjič podelilo priznanje Ambasador Republike Slovenije v znanosti. Dobili so ga: akademik prof. dr. Anton Trstenjak, akademik prof. dr. Mirko Kambič, strokovnjak za kancerologijo glave in vratu, prof. dr. Vid Pečjak, eden najuglednejših slovenskih psihologov in prof. dr. Vito Turk z odseka za biokemijo inštituta J. Štefana.

NOVO MESTO — Revoz (tovarna avtov Renault) je od svoje predhodnice [MV prejela „dediščino“ več tisoč sodov z odpadnimi laki. Vendar je lak tudi prisoten v zraku in na zelenjavi, ki se prideluje v okolici tovarne. Mnogi se pritožujejo nad tovarno, njeni predstavniki pa se branijo, da so zgradili novo lakirnico, ki da dosti manj škodi okolju. Lake pa mislijo sežigati kar v lastni tovarni, nekaj sto metrov iz mesta.

KOPRIVNIK — V tej vasi nad Bohinjem so praznovali prihod prvega župnika, pesnika Valentina Vodnika pred 200 leti. Ob tej priliki in udeležbi kakih tisoč ljudi so odkrili spomenik Vodnika ter pripravili razstavo slikarske kolonije, folklorni program in koncert. Sicer pa prireditve trajajo že celo leto, za kar so obnovili tudi cerkev in župnišče.

LJUBLJANA — Za 3.240 tolarjev je možno spremeniti si ime in/ali priimek. Polnoletni državljani zaprosi na svoji občini za spremembo in tam predloži svoj rojstni list. Največ je primerov ločenih žensk, ki se hočejo pisati kot pred poroko, in pa članov drugih narodnosti iz bivše Jugoslavije, ki si hočejo spremeniti „č“ v „c“. Predlanskim se je v ljubljanskih občinah poslužilo te pravice 1.300 ljudi, lani 1.400, v letošnjih petih mesecih pa 840.

KOČEVJE — Kočevski predel je po nehoteni zaslugi komunističnih oblasti (ki je imela zaprto celo kočevsko območje) naravno skoraj neomadeževan. Redko ali nenaseljena površina je porodila v nekaterih glavah idejo o naravnem parku. Stal bo na 66.300 hektarih kočevske občine (ki meri vsega skupaj 76.600 ha.). V njem bodo skušali urediti ravnovesje med gozdarskim, kmetijskim, obrtniškim, industrijskim in turističnim izkoriščanjem.

LJUBLJANA — V Plečnikovih Križankah je bil že 16. fotografski sejem Fotoantika. Letos je bilo obiskovalcev znatno manj, kar naj bi kazalo na to, da je fotografski hobby postal predrag.

LJUBLJANA — Po marčnem obisku prof. Peterleta v Iranu je odšla tja nova delegacija z ministrom za promet in zveze Igorjem Umekom na čelu. Podpisali so sporazum o letalski zvezi med Ljubljano in Teheranom, pogovori pa so tekli tudi v smeri večjega sodelovanja pri skupni gradnji cest in železniških prog v Iranu ter o vzpostavitvi „kaspijske zveze“ med Iranom, nekaterimi novimi islamskimi državami in Slovenijo v transportni industriji.

RAVNE NA KOROŠKEM — Za Fordovo tovarno avtomobilov v ZDA so v Železarni Ravne naredili stiskalnico z nazivno silo 1.250 ton. Težka je 300 ton, stane pa poldrugi milijon dolarjev. Stroj je narejen s slovenskim znanjem in skoraj ves material (88%) je domač. V Ameriko so do sedaj izvozili kakih 40 takih strojev.

GODOVIČE PRI IDRIJI — Na hribu Jelenšek so že leta 1905 našli nekatere predmete iz starih časov. Letošnjo pomlad pa so odkrili več novih predmetov, ki naj bi potrdili domneve, da je bilo tam naselje, verjetno obdano z obzidjem, malo pod njim pa grobišče. Arheološko naj bi spadalo v svetolucijsko skupino, ki je imelo center v Mostu na Soči, staro 2.500 let.

SEŽANA — Tam, kjer je imela jugo-

27. dan Zveze slovenskih mater in žena

sobota, 4. septembra 1993 v SLOVENSKI HIŠI

Ob 19. uri sveta maša, nato

KONCERT

Izvajajo: ANI RODE, LUKA DEBEVEC in prof. IVAN VOMBERGAR.

Vsi lepo vabljeni!

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandra Iglič Šef.** Glavarjeva 45. 61000 LJU-BLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362. **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. **Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske, ortodontske, srednje in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je **Juan Kočar**. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sredo, petek od 17. do 20. ure - Roque Sáenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4,- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12,-

DENAR S. R. L.
KOČMUR IN
KOMPJUTERJI

Estados Unidos 2219
Tel. / Fax: 943-6023
942-8681

SDO

SFZ

24. pevsko-glasbeni večer

in razstava rezbarskih del **Boža Urbančiča**

v soboto, 21. avgusta ob 20. uri

Ramón L. Falcón 4158

Slovenska hiša

Na pevsko-glasbenem večeru sodeluje mladina iz Carapachaya, Castelarja, Ramos Mejije, San Justa in Slovenske vasi ter gostje.

Lepo vabljeni!

Slovenska kulturna akcija - Kulturna večera

Pevski nastop baritonista Marka Finka

V petek, 27. avgusta ob 20.30 v Slovenski hiši

Predavanje dr. Janeza Zorca

V petek, 3. septembra ob 20. v Slovenski hiši

OBVESTILA

PETEK, 20. avgusta:

Sestanek SKAS - razgovor z dr. Janezom Zorcem ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 21. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

24. pevsko-glasbeni večer ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. avgusta:

Slovensko romanje v Lourdes ob 15.30 uri.

PETEK, 27. avgusta:

Kulturni večer SKA. Nastop baritonista Marka Finka ob 20.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 28. avgusta:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justu Balantičev večer v spomin 50-letnice njegove mučeniške smrti ob 20.30.

NEDELJA, 29. avgusta:

Obletnica Rožmanovega doma s sv. mašo in skupnim kosilom.

Mladinski dan v Carapachayu. Celodnevna prireditve.

PETEK, 3. septembra:

Kulturni večer SKA. Predavanje dr. Janeza Zorca ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. septembra:

27. dan ZSMŽ ob 19 v Slovenski hiši: Koncert: Anica Rode, Luka Debevec in prof. Ivan Vombergar.

NEDELJA, 12. septembra:

Skupno kosilo vseh domobrancev v Argentini. Čisti dobiček za Rožmanov dom.

NOVA IN EDINA
TELEFONSKA ŠTEVILKA
V SLOVENSKI HIŠI

636-0841

NAGRADNO ŽREBANJE SLOGE

KDAJ? 7. septembra 1993.

KJE? V glavni pisarni SLOGE, Bm. Mitre 97 - Ramos Mejía.

KAJ? TV aparat SANYO COLOR 20" - Mod 6024, c/r. program., c/CATV, 1 leto garancije ALPE HOGAR-STANE MEHLE.

KDO? Člani Mutuala SLOGA, katerih članske ali hranilne knjižice končajo z:

79 (prva nagrada Državne loterije 26-6-93)

95 (prva nagrada Državne loterije 31-7-93)

? (prva nagrada Državne loterije 28-8-93),

ki so oz. bodo imeli 30-6-93, 31-7-93 in 31-8-93 vloženi v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200.-

KAJ ŠE?

IZREDNO NAGRADNO ŽREBANJE

DVE LETALSKI VOŽNJI BUE-LJU-BUE

med vsemi člani MUTUALA SLOGA, ki bodo 31-12-1993 imeli KARTO SLOGA in v navadni hranilni vlogi vloženi vsaj \$ 200.-

Žrebanje bo na MISIJONSKI VELETOMBOLI, 2. januarja 1994.

Ne zamudite teh in še drugih ugodnosti, ki vam jih nudi SLOGA! Informacije osebno ali po telefonu 658-6574, 654-6438 in 656-6244

V SLOGI JE MOČ!

Naš dom

San Justo

v soboto, 28. avgusta, ob 20.30

Ob 50-letnici Balantičeve smrti

Na dvorišču: • odkritje Balantičevega doprsnega kipa ob besedi dr. Marka Kremžarja.

V dvorani: spominska proslava:

• pozdravna beseda predsednika Našega doma Janeza Albrehta.

• slavnostni govor prof. Miriam Jereb Batageljeve.

• odrski spomin na 50-letnico Balantičeve smrti in

srečanje z njegovo besedo.

Nastopi Mladinski pevski zbor pod vodstvom Andreja Selana.

Izvajajo sedanji in bivši učenci Balantičeve šole.

Režija: Frido Beznik

K zlatemu jubileju vsi prisrčno vabljeni!

